

หนีความวุ่นวาย มาพักกายที่พรหมโลก (ชื่อทีม : เด็กท่อง..พาเที่ยว)

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ตั้งอยู่ท่ามกลางความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่อุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลาย "ชุมชนพรหมโลก" เป็นชุมชนหนึ่งที่เก่าแก่มากกว่า 250 ปี ตั้งอยู่ห่างจากมหาวิทยาลัยระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี ที่มีคำขวัญว่า "ถิ่นผลไม้ดก น้ำตกสะอาด ธรรมชาติล้ำค่า หลากภูมิปัญญาชาวบ้าน สืบสานวัฒนธรรม" ซึ่งบ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ชาวบ้านในพื้นที่ประกอบอาชีพทำสวนผลไม้เป็นอาชีพหลัก

ชุมชนพรหมโลก มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ น้ำตกพรหมโลก วังปลาแฉะ เป็นต้น และทรัพยากรวัฒนธรรม อาทิ วัดเขาขุนพนม วัดเขาปูน และวิถีชีวิตชาวสวนผลไม้ เป็นต้น และในพื้นที่พรหมโลกยังมีสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมากมาย อาทิ ร้านอาหารฟาร์มคาเฟ่ ร้านข้าวสุตชอย ร้าน AG Specialty Coffee และการให้บริการนำเที่ยวในเส้นทางเดินป่าในพื้นที่บ้านในหมง เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีชาวบ้านบางส่วนได้นำจุดเด่นเหล่านี้มาใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยวบ้างแล้ว แต่ยังไม่มีการรวมตัวกันอย่างเป็นรูปธรรมมากนัก นับว่ายังนำทรัพยากรที่มีในพื้นที่มาให้เกิดประโยชน์ยังไม่เต็มศักยภาพมากนัก ประกอบการประชาสัมพันธ์ประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวยังไม่เป็นที่รู้จักมากนัก

จากการลงสำรวจพื้นที่ และรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ อาทิ นายอำเภอพรหมคีรี นายกเทศมนตรีตำบลพรหมโลก ผู้ประกอบการด้านที่พัก ผู้ประกอบการร้านอาหาร และชาวบ้านในพื้นที่ พบว่า ทุกภาคส่วนมีความเห็นสอดคล้องกัน คือ ต้องการให้มีการรวมกลุ่มด้านการท่องเที่ยวให้ชัดเจนขึ้น เพราะในปัจจุบันจะเป็นลักษณะของการต่างคนต่างทำ หากรวมกลุ่มกันได้จะมีความเข้มแข็งและมีพลังในประชาสัมพันธ์ที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในพื้นที่ยังต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวทุกช่องทางตลาดและทั่วถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มมากขึ้น ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าทั้งหน่วยงานภาครัฐและชุมชนพรหมโลก มีความต้องการ ดังนี้

1. ต้องการให้มีการรวมกลุ่มเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ต้องการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง
3. ต้องการเพิ่มทักษะการนำชมให้กับผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชน
4. ต้องการการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง

หลังจากนั้นทีมงานได้วางแผนและกำหนดแนวทางในการทำงานไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มและจัดตั้งในรูปแบบชมรม หรือวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและการบริการชุมชนพหุโลกขึ้น ซึ่งประกอบด้วย ผู้ประกอบการที่พัก ผู้ประกอบการร้านอาหาร ผู้ประกอบการบริการนำเที่ยว และผู้ประกอบการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
2. พัฒนาช่องทางการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของชมรมฯ ทั้งแบบออฟไลน์ โดยมีที่ทำการและผู้ประสานงานหลักอย่างน้อย 1 คน และแบบออนไลน์ อาทิ Facebook, line, Instagram, Tik Tok และการ Live ทางช่องทางดังกล่าว
3. อบรมและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการด้านที่พัก ร้านอาหาร การนำเที่ยว และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ ยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวบ้าน จะเห็นได้ว่า การท่องเที่ยวเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาชุมชนพหุโลก นำมาใช้เพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนพหุโลกให้คงอยู่อย่างยั่งยืนไปยังคนรุ่นต่อไป โดยอาศัยหลักการการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน SDG 15.2.5 คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวกับชาวบ้านในชุมชนพหุโลก หากมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ ชาวบ้านก็จะช่วยดูแล และอนุรักษ์ทรัพยากรเหล่านั้น โดยในระยะแรกมี นักวิชาการจากสถาบันการศึกษาจะเข้าไปให้ความรู้ และเป็นที่ปรึกษาด้านการท่องเที่ยวให้กับชาวบ้านในพื้นที่ แต่ให้คนในพื้นที่มีบทบาทหน้าที่หลักในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเอง ในระยะต่อมาหากชุมชนสามารถบริหารจัดการกลุ่ม/ชมรมได้เองแล้ว นักวิชาการจากสถาบันการศึกษาจะทยอยออกมาโดยยังมีบทบาทแค่เป็นที่ปรึกษาด้านวิชาการให้เท่านั้น ชุมชนสามารถกำหนดกฎ กติกา กำหนดขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ชุมชนเองได้ เพื่อให้ชุมชนพหุโลกเป็นชุมชนแห่งการท่องเที่ยวที่มีความยืดหยุ่น นำท่องเที่ยว และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความยั่งยืนสืบไป